بسم الله الرحمن الرحيم

Şirk İşleyen Bir İnsanın Müslüman Olması İmkansızdır

Kur'ân ve Sünnet'den Özetli Deliller

Ebu Hamza El Afgani



Tevhid ve İhlas

Çeviren: sehitruhu@live.de

İçindekiler:

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وبعد

Selef ve Ehli Sünnet ve'l Cemaat'in dini anlamasında temel kaideler

1. Dinde delil yalnızca kur'ân ve sünnetdir. (sahabenin icmaı da buna dahildir, çünkü kur'ân ve sünnete dayanır).
2. Bunlardan kaynaklanan bir metinin çokanlamlı (müteşabih) olması halinde, konu ile alakalı anlamı apaçık (muhkem) olan metinlere hamledilir.
3. Çokanlamlı metinleri apaçık metinler ile çatıştırma yoluna gidenler, Allahu Teala'nın Al-i İmran suresinde buyurduğu gibi, kalplerinde eğrilik bulunan kimselerdir.
4. İsmi ne olursa olsun, alimin kavli delil değildir. Bu alim sahabe'den (ra) biri olsa dahi, sahabenin apaçık bir icmaı nakledilmediği sürece yine durum değişmez. O yüzden bu kaide onlardan daha sonra yaşamış olan alimler için öncelikle geçerlidir.
5. Her kim birçok anlam ifade edebilen (müteşabih) alim kavillerini kur'ân ve sünnetin apaçık nasslarına ters düşecek şekilde yorumlarsa, o kimsenin kalbindeki eğrilik daha da ileri boyuttadır.

Kur'ân ve Sünnet'den Deliller

1. Tevhid, bütün Peygamberlerin (as) kendisiyle gönderildiği İslam dinidir. Şirk, Tevhid'in zıttıdır ve hiç şüphesiz Tevhid'in yok olmasına sebeb olur.

• Allah insanları ve cinleri yalnızca kendisine ibadet etmeleri ve şirk'ten kaçınmaları için, yani Tevhid'i yaşamaları için yaratmıştır:
“Ben, cinleri de, insanları da, yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım.“ [Zariyat 56]

İbn Abbas bu ayeti açıklarken şöyle der: *“illa li yuvahhidun“* - *“Beni tevhid etsinler (sadece Bana ibadet etsinler) diye“*

• İnsanoğluna emredilen yegane şey Tevhid ve onun üzerine bina edilenlerdir:
“Oysa onlara, dini yalnızca O'na halis kılan (şirkten arınan) hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmeleri emredildi...“ [Beyyine 5]

Sadece Allah'a kulluk etmek ve bu kulluğu (şirkten) arındırmak. Tevhid, işte budur.

Allah onlara her türlü amellerinde ancak Tevhid'i gerçekleştirmeyi emretti:
"Andolsun biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin, tâğûttan kaçının" diye peygamber gönderdik." [Nahl 36]

Ve böylece Allah her Peygamberi (as) bu Tevhid ile gönderdi:
"Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere, "Şüphesiz, benden başka hiçbir ilâh (kendisine ibâdet edilen) yoktur. Öyleyse bana ibadet edin" diye vahyetmişizdir." [Enbiyâ 25]

2. "Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz." [Nisa 116]

Yani Allahu Teala diğer bütün günahların aksine, şirki asla bağışlamaz.
Her kim kendi iradesiyle (yani ikrah'a maruz kalmaksızın) ve bilinçli şekilde (yani uykuda, baygın vs. olmaksızın) şirk işleyen bir insanın müslüman olabileceğini iddia ederse, ister istemez yukardakı ayete karşı çıkmış olacaktır. Çünkü Allah'ın diğer günahlar gibi şirki de bağışlayacağını iddia etmiştir.

3. "Biz peygamber göndermedikçe kimseye azabetmeyiz." (İsra 15)

" Kıyamet gününde dört çeşit insan konuşacaktır. Hiç duymayan sağır, deli, çok yaşlı olan ve fetret döneminde (Risaletin dünyada neredeyse yok olmaya yüz tuttuğu Peygambersiz geçen zamanlar) ölenler.

Sağıra gelince... Şöyle diyecek: "Rabbim! İslam geldiği zaman ben, hiç bir şey duymuyordum."

Deliye gelince... Şöyle diyecek: "Rabbim! İslam geldiği zaman çocuklar bana hayvan pislikleri atıyorlardı."

Yaşlıya gelince... Şöyle diyecek: "Rabbim! İslam geldiği zaman ben, hiç bir şey anlamıyordum."

Fetret (Rasulsüz geçen zaman) döneminde ölmüş olan kişiye gelince... Şöyle diyecek: "Rabbim! Senin tarafından bana herhangi bir rasul gelmedi."

Bunun üzerine Allah (c.c) onlardan kendisine itaat edeceğine dair söz alır. Sonra onlara: "Ateşe girin!" diye haber gönderir. Muhammed'in nefsi elinde olan Allah'a yemin ederim ki ateşe girerlerse ateş onlar için soğuk ve zararsız olur. "
Bu hadisi Ahmed b. Hanbel (rh), El Esved b. Seri' (r.a)'den ve Ebu Hureyre (r.a)'den rivayet etti. Bu hadis için bir çok alim sahih dedi. İbni Teymiyye ve İbni Kesir hadisi tahric ettiler ve senedinin sahih olduğunu haber verdiler.

Kendisine Tevhid daveti ulaşmayan ve bu yüzden onu öğrenemeyen Fetret Ehli, işlediği şirk sebebiyle Allah tarafından cezalandırılmayacak. Fakat onların müslüman olmadıkları hususunda icma vardır. Çünkü kıyamet gününde müslümanların imtihana tabi tutulmayacakları ve öylece cennete gireceklerinde icma edilmiştir. Böylece ahiretde imtihana tabi tutulan bu insanların dünyadayken müşrik oldukları sonucu ortaya çıkar.

4. İbadeti Allah'tan başkasına yönlendirmenin (şirkin) yasaklanmış olduğunu bilmeyen kişi, şehadet kelimesinin ne anlama geldiğini bilmemektedir.

Bu yüzden ilim şartını yerine getirmemektedir. Bu şartı yerine getirmemesi sebebiyle şehadet kelimesini hiç ikrar etmemiş sayılır. Tıpkı arapça bilmeyen birinin duyduğu sözü anlamadan tekrar edip ağızında gevelemesi gibi. Bu kişinin müslüman olamayacağı hususunda icma edilmiştir. *“Bil ki! Allah'tan başka ibadete layık hiçbir ilah yoktur!“ [Muhammed 19]*.
İslam'ı bilmeyen bir insanın müslüman olması nasıl düşünülebilir? İslam dini hakkında cahil olması sebebiyle özür sahibi olan bir müslüman..?

5. İslam kelimesinin anlamı yalnızca Allah'a ibadet etmektir. İhlas ile, yani şirkten arınarak Allah'ı tevhid etmek.

Selef bunu kur'ân'dan bu şekilde anlamıştır. Müslüman kelimesinin anlamı 'muhlis'dir. Her kim şirk işlerse, müslüman, yani muhlis değildir. Aynı şekilde, Allah'ın kendisiyle İslam'ı tanımladığı “hanif“ sözcüğünden kasıt, Tevhid'den başka birşey değildir. Hanif, Allah'tan başkasına ibadet etmeyendir. Şirke düşen biri de hanif, yani müslüman olamaz.
Şirk işleyen bir insan ihlası yerine getirmemektedir. İhlas da şehadet kelimesinin ayrılmaz bir şartıdır ve onsuz şehadet kelimesinin hiçbir geçerliliği yoktur. Bu konuda alimlerin icmaı vardır.

6. Şirk kelimesi kötü amellerin isimlendirmelerinden biridir. Her kim şirk işlerse onunla isimlendirilir.

Tıpkı zina yapanın 'zani' sıfatını alması gibi. Böylece o, müslüman bir zani olur. Fakat müslüman bir müşrik olması kesinlikle imkansızdır. Zinanın yasaklanışından cahil olup onu işleyen bir kimsenin üzerinden cehaleti sebebiyle 'zani' sıfatı kalkmaz. Ola ki cehaleti sebebiyle cezalandırılmayacak dahi olsa sıfat kalıcıdır. Aynı şekilde şirk işlemesi halinde de 'müşrik' sıfatını alır ve müslümanlık sıfatını yitirir – cehaleti sebebiyle cezalandırılmayacak olsa dahi.

Konu hakkında alimlerin iki görüşü vardır:

1. Risalet bütün insanlara ulaşmış durumda. Bu sebeble şirk işleyen müşriklerden hiçkimse özür sahibi değildir ve eğer şirk üzere ölürse gideceği yer kesinlikle cehennemdir.

Bu görüşü savunan alimler, ahiretde imtihan olunmayı haber veren nassların sahih olmadığını söyleyenlerdir.

2. Risaletin kendisine ulaşmadığı insanlar vardır. Şirk'e düşmeleri halinde hiç şüphesiz müslüman değillerdir ve işledikleri şirk sebebiyle ceza görmeyecek olsalar dahi müşrik sıfatını alırlar. Bunlar kıyamet gününde özel bir imtihana tabi tutulacaklardır ve böylelikle ebedi azabı hakedip etmedikleri ortaya çıkacaktır.

Ehli Sünnet alimlerinin çoğunun görüşü bu yöndedir.

Öyleyse bu konuda önem arzeden iki olgunun varolduğunu söyleyebiliriz:

• Bu kimsenin kesinlikle 'müslüman' olamayacağı ve 'müşrik' olarak isimlendireleceği.

Bu mesele, bütün alimlerin hakkında görüş birliği içinde oldukları bir husustur ve dinin fer'i (ikinci dereceden önemli) konularından değildir. Bilakis bu, bütün Peygamberlerin kendisiyle gönderildikleri risaletin aslıdır.

• Azab göreceği ya da önceden imtihana tabi tutulacağı.
Bu insana ne tür bir isimin verileceği bizim için tamamen önemsizdir. Bu hususta alimlerin şu kavli vardır: “Böyle bir kişiye küfür isnad edilmez, çünkü küfür tamamen risalet hücceti ile alakalıdır.“ Onların burada 'küfür'den kastettikleri, azablandırılmayı gerektiren küfürdür.

Buraya kadar yazdıklarımızdan sonra, bu insanlar hakkında ortaya çıkan geçerli görüş ancak şu ikisidir:

1. Hüccet ikamesinin kendisine ulaşmasından önce cehaleti sebebiyle müşrik. Müslüman değil. Ahiretde imtihana tabi tutulacak ve hemen cezalandırılmayacak.

2. Hüccet ikamesinin kendisine ulaşmasından önce cehaleti sebebiyle müşrik. Müslüman değil. Ahiretde ceza görecek.

7. Bir müşriğin İslam'a girmesi, ancak şirkinden tevbe etmesi ile mümkün olur

Kişi şirki terketmemekle birlikte, kendisini İslam'a nisbet ediyor, şehadet kelimesini ikrar ediyor, namaz kılıyor ve oruç tutuyorsa da, alimlerin icmaı ile müslüman değildir.
Bu yüzden Allahu Teala, din kardesliğini şöyle bir koşula bağlar: *"Eğer onlar tevbe ederlerse... dinde sizin kardeşlerinizdirler." [Tevbe 11]*
Alimler bu ayetde kastolunanın "Eğer şirkten tevbe ederlerse" olduğu hususunda hemfikirler. [bkz. Taberi, Kurtubi, İbni Hazm vs.]

8. **Şirk, bütün amellerin yok olmasına sebeb olur.** (Hubut ul' amal ilkulli).

Bunun sadece büyük şirkde söz konusu olacağında icma edilmiştir, daha hafif olan haramlarda değil. Her kim şirk işleyen bir insanın müslüman olabileceğini iddia edecek olursa, ister istemez bu hakikate karşı çıkmış olur.

"Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): 'Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz senin amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın'. " [Zumer 65]

Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şirkden korunduğunu bilmekteyiz. Öyleyse bu ayetdeki haber öncelikle bizi ilgilendirir. Haber şöyledir: Tek bir şirk ameli yüzünden Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bile bütün iyi amelleri yok olabiliyor ve hüsrana uğrayanlardan olabiliyorsa, ki onun işlediği ameller mümkün olan en iyi amellerdir, o zaman bu konuda hüsrana uğrama diğer insanlar için öncelikle geçerlidir.

9. Şirk'de mazeretin olduğunu ileri süren kişi, Kureyş müşriklerinin ve ayrıca yahudi ve hristiyanların da mazeret sahibi olduklarını kabul etmek zorundadır.

Çünkü hemen her müşrik yaptığının doğru olduğuna ve kendisinin hakikat üzere olduğuna inanır. Onlar kendilerini peygambere ve onun dinine atfederler, ancak hakiki tevhidden bihaberdirler ve bu yüzden cehaleten şirk işlerler.

Kureyşin müşrikleri de İbrahim (as)'ın dinine mensup olduklarını söylerler ve kendilerini İslam dininin genel yapısına nisbet ederler, ancak bilmeden şirk işlerlerdi. Bir müşriğin, özür sahibi olan bir müslüman olabileceğini iddia eden anlayışa göre, onların da müslüman olmaları gerekir. Ancak, Peygamberler'in (as) tamamı, kendi kavimlerine varıp onların şirk üzere olduklarına hükmetmişlerdir.

Bu durumda kendini İslam dinine nisbet eden ve aynı zamanda cehaleten İsa (as)'a ibadet eden veya onu 'Allah'ın oğlu' diye nitelendiren insanların da bu anlayışa göre özür sahibi müslümanlar olmaları gerekir.
Tıpkı İbrahim (as)'in dini üzere olduklarını iddia eden ve hatta Allah'ın evi olan kabeyi koruma görevini üstlendikleri için kendilerinin Allah tarafından seçilmiş özel kullar

olduklarına inanan Kureyş müşrikleri gibi.

Ancak Zeyd İbn Amr İbni Nufeyl onlara henüz daha Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) risalet görevini almadan önce şöyle demişti: *"Allah'a yemin ederim ki, içinizde İbrahim'in dini üzere olan tek kişi benim." [Esma bintu Ebi Bekr (ra)'den Buhari'de rivayet edilir].*
Öyleyse bu insan, daha Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) gönderilmeden önce müslümandı. Ve İslam'dan cahil olmaları sebebiyle müşrikleri özür sahibi kılan anlayışa göre, Zeyd'in 'tekfirci' ve 'harici' olarak isimlendirilmesi gerekir, çünkü beraber yaşadığı kavimin tamamını -İbrahim (as)'ın dini üzere olduklarını iddia etmelerine rağmen- müşriklikle itham etti.

10. "Cennet'e müslüman bir nefisten başkası giremeyecektir."

Ebu Hureyre (ra)'in Buhari'de rivayet ettiği bu hadiste, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), müşrik olan, yani şirk işleyen bir nefisin kesinlikle cennete giremeyeceğini haber vermektedir. Oraya müslüman/muhlis/hanif bir nefisten başkası giremeyecektir. Müslümanların tamamı bunda icma etmiştir.

11. Müşrik, tâğut'a karşı küfrü gerçekleştirmemiştir.

Zira tâğut'a karşı küfrü gerçekleştirmek, ona ibadet etmemeyi gerekli kılar. Bu kimse bunu gerçekleştirmemiştir ve böylece *la ilahe illallah* kelimesinin başka bir şartını da yerine getirmemiştir. Tâğut'a karşı küfrü gerçekleştirmeyen kişi icma ile müslüman değildir.

Sonsöz:

Bunlar delaleti kat'i olan muhkem ayetlerdir. Yazımızın girişinde açıkladığımız temel kaideler gözönünde bulundurulduğu zaman, kur'ân ve sünnetden kaynaklanıp delaleti zanni ve müteşabih olan metinlerin hepsinin, muhkem olan bu delillerin ışığı altında anlaşılması gerektiği kaidesinin kesinlikle zorunlu olduğu ortaya çıkacaktır - özellikle de burada, yani dinin en önemli meselesinde.

Bir de delaleti zanni olan alim kavillerini bu muhkem ayetlere ters düşecek şekilde yorumlamak da vardır ki, bu, yukardaki kaideye uymamaktan daha kötüdür. Alim kavilleri hiçbir zaman başlı başına bir delil teşkil etmedikleri gibi, kur'ânın muhkem nasslarını iptal etmeleri de katiyen düşünülemez.

Bunun nedenleri de kolaylıkla anlaşılacak türdendir:

- Alimler de insandır ve her insan hata yapabilir.
- İnsanoğlu anlatmak istediği şeyi çoğu kez tam ifade edemeyebilir, ne kadar ilim sahibi olduğu farketmez.
- İnsanoğlu yaşadığı koşulların etkisi altında kalabilir. İkraha maruz kalabilir, yorgun olabilir.. vs.
- Farkında olmadan çokanlam ifade edebilecek sözler kullanabilir. Bu yüzden uyarılmış olsaydı, belki yanlış anlaşılmaların önüne geçmek için ifadelerini düzeltir, kolayca anlaşılabilecek şekilde konuşurdu.
- Kasten çokanlam ifade edebilecek sözler kullanmış olabilir. Çünkü maruz kaldığı koşullar, karşı tarafın meseleyi farklı şekilde anlamasını sağlamayı gerektirebilir.

Daha bunlar gibi birçok neden öne sürülebilir. Ve bu yüzden, delilin yalnızca kur'ân ve sünnet oluşu ve insan sözünün başlı başına delil olamayışı herkes tarafından kolaylıkla anlaşılabilecek bir gerçektir. Bunda İslam alimleri görüş birliği içindedir.

Allah en iyisini bilendir. Kur'ân ve sünnetden kaynaklanan delillere baktığımızda, bize en doğru yol olarak görünen budur. Eğer herhangi bir yerde hataya düşmüş isek, inşaAllah ictihad ederek hakikati bulmaya calışmış olan bizleri, Allah'ın hatalarımızdan dolayı bağışlaması ve hakikati kavrayanlardan kılması için dua ediyoruz.

Allahu Teala hepimize Tevhid'i amellerimize dökmeyi ve ancak müslümanlar olarak can vermeyi nasip etsin, amin.

وصلى الله على نبينا محمد وآله وصحبه ومن والاه والحمد لله رب العالمين